

நாங்கள் எங்கள் வரலாற்றை எழுதவில்லை. பாரம்பரியம் என்பது பேச்சோடு நின்று விடுகிறது. நாங்கள் எதையுமே பேணிப்பாதுகாப்பதில்லை. மன்னன் சாஜஹான் காலையில் என்ன உணவு அருந்தினான் என்று தொடங்கி அத்தனையும் பதிவு செய்யப்பட்டன என்று ஒரு பத்திரிகையாளரான நண்பர் சொன்னார். அந்தளவு இல்லையென்றாலும் எங்கள் வாழ்வு, எங்கள் மக்கள், எங்கள் கலைஞர்கள் பற்றிய தகவல்கள் சேகரிக்கப்படவேண்டும். பதிவு செய்யப்படவேண்டும்.

இந்த நோக்குடன் “தாய்விடு” பத்திரிகை எங்கள் ஈழத்து மண்ணின் கிராமங்களில், ஊர்களில் வாழ்ந்த பிரபலமடைந்தவர்களுடன், தெரியப்படாமல் போய்விட்ட எங்கள் கலைஞர்களைப் பற்றியும் எழுதும்படி வேண்டுகோள் விடுக்கிறது. கட்டுரைகளை சுருக்கமாக, எழுதி அனுப்புங்கள். களம், ‘தாய்விடு’ தரக் காத்திருக்கிறது. கருத்து உங்களுடையது. கட்டுரைகளை செதுக்கி சொற்சித்திரங்களாக்கும் பொறுப்பு எங்களுடையது.

K.S. பாலச்சந்திரன்

கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக மேடையலங்காரம், ஒப்பனை ஆடையமைப்பு, காட்சியமைப்பு, நாடகம், கூத்து, நாடக நெறியாள்கை என பன்முகப்பட்ட விடங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு வரும் ஒரு கலைஞரின் பதிவாக இம்மாத ஆழத்து முத்துக்கள் பகுதியமைகிறது.

முள்ளியவளை மூன்றாம் வட்டாரத்தில் பிறந்த இவர், ஆரம்பக் கல்வியினை முள்ளியவளை அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையிலும் இடை நிலை, உயர்தரக் கல்வியினை முல்லைத்தீவு வித்தியானந்தா கல்லூரியிலும்

பெயர் பெற்றன. இந்த இரண்டு வகைக்குள்ளும் அடங்காத தனித்துவமான கூத்துகள் வன்னியில் இருந்ததாகவும் அவை இன்று மறைந்து விட்டதாகவும் ஆனால் முல்லைத்தீவுக்கே உரிய கோவலன் கூத்து இன்றும் அங்காங்கே ஆடப்பட்டு வந்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். இந்த கூத்து எந்தக் கூத்தையும் தழுவாதது. இதில் வருகின்ற ஆட்டம், பாட்டு, உடைகள் எல்லாமே வித்தியாசமானவை என ஆராய்ந்த அறிஞர்களான முல்லைமணி, கலாநிதி ரகுநாதன், கலாநிதி அருந்தாகரன் போன்றோர் இதனை ‘முல்லைமோடிக்கூத்துக்கள்’ என வரையறை செய்து இது வன்னிக்கூரிய தனித்துவக் கூத்துவடிவம் எனப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

வன்னிப் பெருநிலப்பரப்புக்கென 200 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட நாட்டுக்கூத்துப் பாரம்பரியம் உள்ளது. கோவலன் கூத்தினை இப்பொழுது ஐந்தாவது தலைமுறையும் ஆடுகிறது. இவற்றை விட வெடியரசன் கூத்து, நொண்டி நாடகம், கண்ணன் கூத்து

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் முள்ளியவளை என்ற வளம் நிறைந்த பிரதேசத்தில் கலைஞர்கள் பலர் வாழ்ந்து வந்ததை, வருவதை தமிழ் கலையிலக்கிய உலகம் நன்கறியும். அந்த முள்ளியவளைக் கிராமத்தில் ஒப்பனை, எழுத்து, ஓவியம், காட்சியமைப்பு, நடிப்பு, கூத்து, நெறியாள்கையென மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் கலைப்பணி ஆற்றி வந்த திரு.நடேசு சுப்பரமணியம் (என்.எஸ். மணியம்) அவர்களின் கலைவாழ்வு இங்கு விரிகிறது.

கற்றார். தனது சிறுபராயத்தில் இருந்தே நாடகங்கள் நடித்து வந்த இவருக்கு முள்ளியவளை கலைத்தாய் நாடக மன்றத்தின் ஊடாக

இந்தக் கூத்து எங்களின் சொத்து. இந்த வகையான கூத்துக்களில் பலதரப்பட்ட வேடங்கள் தாங்கியிருக்கும் இவர் 1974ஆம் ஆண்டு கொழும்பு லும்பினி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை தமிழ் நாடக விழாவில் கோவலன் கூத்தினை மேடையேற்றி முதலிடம் பெற்றது மட்டுமன்றி இதில் பாண்டியனாக நடித்து சிறந்த நடிப்புக்கான விருதினையும் பெற்றுள்ளார். இவற்றை விட 1980ஆம் ஆண்டு யாழ் கலை இலக்கிய வட்டத்தால் ‘நாட்டுக்கூத்துக் காவலன்’ விருதும் 2006ஆம் ஆண்டு வன்னி நுண்கலைப் பீடத்தால் ‘முதுபெரும் கலைஞன்’ என்ற விருதும் வழங்கப்பெற்ற பெருமைக்குரியவர். இவற்றை விட சிறந்த ஒப்பனையாளர், சிறந்த நெறியாளர் எனப் பல பரிசில்களை அவ்வப்போது பெற்றிருக்கிறார்.

- சேகர் தம்பிராஜா -

போன்றவையும் கோவலன் கூத்தைப் போல நீண்ட பாரம்பரியத்தை கொண்டு வட்டக்களரியில் ஆடப்படுபவை எனவும் கோவலன் கூத்தைத் தவிர மற்றவைகள் இப்பொழுது வழக்கொழிந்து போயுள்ளதாகவும் கூறிகிறார். இக்கோவலன் கூத்து முள்ளியவளை, வற்றாப்பளை, சிலாவத்தை, முள்ளிவாய்க்கால் பகுதிகளில் ஆடப்பட்டு வந்ததாகவும், விசேடமாக முள்ளியவளையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆண்டுதோறும் ஆடி வந்ததுடன் அவற்றை வெளியிடங்களிலும் சென்று மேடையேற்றியதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

முள்ளியவளை என்பது பத்துக் கிராமங்களுக்கு நடுவில் காணப்படுவதால் கூடிப் பல கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படும் இடமாக இருந்தது. கோலாட்டம், கும்மி, நாடகம், நாட்டுக் கூத்து என பல்துறைக்கலைஞர்கள் வழிமுறை வழிமுறையாக வாழ்ந்து வந்த ஒரு ‘கலை பிறந்த மண்’ ஆக இருந்து வருகிறது.

அழகியலில் இருந்த ஆர்வத்தினால் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொள்வதற்கான சாதனமாக இத்துறையில் இறங்கி இன்று அவரது பெயரை இக் கலைச்சமூகம் உச்சரிக்கும் அளவுக்கு அடையாளப்படுத்தியுள்ளார். கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒப்பனை துறையில் ஈடுபட்டு வரும் இவருக்கு ஓவியத்துறையிலும் நாட்டம் இருந்ததனால் தனது ஒப்பனைத்துறைக்கும் காட்சியமைத்தலுக்கும் ஓவியம் பெரிதும் உதவியாக அமைந்தது என்கிறார். தேடலும் கற்பனையும் அழகியல் நுகர்வும் அனுபவமுந்தான் இந்தத் துறையில்

கூத்துகலையில் உள்ள நுணுக்கங்களாகிய ஆட்டம், தாளம், பாட்டு நன்கு தெரிந்திருப்பதோடு எப்படித்தான் ஆடிக்களைத்திருந்தாலும் ராகம், சுருதி பிசகாமல் பாடக்கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நடிக்கலுக்கும் பிற்பாட்டுக்காரனுக்கு-

அண்மையில் கிளிநொச்சியில் நடைபெற்ற வடமாகாண இலக்கிய விழாவில் அண்ணாவியார் ஆ.பாலசுந்தரம் அவர்களுடன் இணைந்து தானே நெறியாள்கை மற்றும் ஒப்பனை செய்த கூத்தென்றினை மேடையேற்றிய பெருமை

முதுபெரும் கலைஞன் என்.எஸ். மணியம்

அவர் மிளிர்வதற்கு காரணமாக அமைந்தது. இவற்றோடு அந்தக் காலங்களிலே ஒப்பனை சிறப்பாக அமையவேண்டும் என்பதற்காக - பொருளாதார நிலைமைகளை கருத்தில் கொள்ளாது சீனாவில் இருந்து ஆடைகளை இறக்குமதி செய்து நாடகங்களுக்கு, கூத்துக்களுக்கு பயன்படுத்தியவர் இவர்.

அண்ணாவியார் பாலசுந்தரத்தின் நெறியாள்கையில் ‘அமுதாவின் ஆசை’ எனும் நாடகத்தில் நடித்தது ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. அதனை தொடர்ந்து முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் நெறியாள்கையில் பண்டாரவன்னியன் நாட்டுக்கூத்தில் பண்டாரவன்னியனாகவும் அதனைவிட மார்க்கண்டேயர், இலங்கேஸ்வரன் ஆகிய நாடகங்களில் நடித்தமை இவரது நாடகத் துறைக்கு ஆரம்பப் படியாக அமைந்தவை. இவற்றுடன் கொள்ளைக்காரன், சங்கிலியன், அரிச்சந்திரா, கண்ணகி, அவணைக் கொன்றவன் நீ எனும் நாடகங்களிலும் தனது நடிப்பாற்றலை வெளிப்படுத்தியவர் என்.எஸ். மணியம் அவர்கள்.

மிடையில் ஒத்துப் போகும் தன்மை என்பது முக்கியமாகப் பின்பற்றப்படவேண்டும். இவை தான் நல்லதொரு கூத்துக் கலைஞனை உருவாக்கும் என்று தனது அனுபவத்தை விபரிக்கிறார்.

இவருக்குரியதாகிறது.

நாடக ஒப்பனை பற்றி நன்கு தெரிந்திருக்கும் இவர், “ஒப்பனைத்துறையில் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் நாடகம் பற்றிய ஓர் ஆழமான அறிவு வேண்டும்” என்கிறார். மேலும், “ஒப்பனைக்குரிய பாத்திரத்தின் தன்மையையும் பாத்திரத்தின் வயதெல்லையையும் வாழ்ந்த காலத்தையும் முக்கியமாக கருத்திற் கொண்டு முகவலங்காரம், உடையலங்காரம் முதலிய ஒப்பனைகளையும் மேடையமைப்பையும் செய்ய வேண்டும்” என்கிறார். “அரச நாடகமாகவிருந்தால் மன்னன், மந்திரி, சிப்பாய் போன்ற பாத்திரங்களுக்கு கீழுடை கட்டுவதில் இருக்கும் வேறுபாடுகளை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்றும் உயரமானவரை உயரம் குறைந்தது போல் காட்டுவது, உயரம் குறைந்தவரை உயரமானவராக காட்டுவது போன்ற உடையலங்காரத்தில் இருக்கும் நுணுக்கங்களைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்” என்றும் செல்கிறார்.

இதுமட்டுமன்றி ஊர் திருந்தட்டும், பறந்தார் பத்தாயிரம், சூரப்பன், எல்லாளன் போன்ற நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றியுள்ளார். இவற்றோடு நின்று விடாது கோவலன் கூத்து, பண்டாரவன்னியன் கூத்து என்பவற்றை முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றி வந்துள்ளார். 1995ஆம் ஆண்டில் பண்டாரவன்னியன் நாடகத்தை யாழ் பல்கலைக்கழக மேடையில் ஆரம்பித்து 22 மேடையேற்றங்களைக் கண்ட பெருமை இவரைச்சாரும். நாட்டுக்கூத்து எனப்படும் போது வடஇந்திய, தென்னிந்தியக் கூத்துக்கள்தான் வடமோடி, தென்மோடி எனப்

புதுக்குடியிருப்பைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணியம் அண்ணாவியாரை தனது மானசீக குருவாக ஏற்றுக்கொள்ளும் இவர் “இன்றைய கால கட்டத்தில் குருபக்தி என்பது முற்றாக அழிந்து விட்ட நிலை காணப்படுகிறது. ஆனால் பாரம்பரிய நாடகங்களைப் பொறுத்தமட்டில் குரு சிஷ்ய முறையைப் பின்பற்றி கையாள்வது அவசியம்” என தனது வாத்தத்தை முன்வைக்கும் இவர், “இளங்கலைஞர்களுக்குக் கலையார்வம் மட்டுமன்றி கீழ்ப்படிவும் அவசியமானதாகும்” என்கிறார். “பாரம்பரியக் கலை வடிவங்களாகிய கூத்து வடிவங்களை இந்த இளந்தலைமுறையினரும் கல்விமான்களும் அழிந்துபோகாமல் பாதுகாத்து முன்னெடுத்து அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டுசெல்ல வேண்டிய தலையாய கடமை உள்ளது” எனத் தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் இவர், நடந்து முடிந்த பேரும் போரில் எமது பண்பாடு, பாரம்பரியம், கலைகள் என்பனவும் அழிந்து போயுள்ளதாகத் தனது வேதனையையும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

இவ்வாறு பாரம்பரிய கலைகளுடன் தனது வாழ்வைக் கொண்டு சென்ற இவர் இக் கூத்துகள், நாடகங்களுக்கு முக்கியமானவையாக விளங்கும் திரைச் சேலைகள், ஒப்பனைப் பொருட்கள் மற்றும் ஆர்மோனியம், உடுக்கு போன்ற இசைக்கருவிகள் என மேடைக்கு தேவையான அத்தனை பொருட்களையும் சேகரித்து வைத்திருந்து மேடையளிக்கைகளின் போது பயன்படுத்தியும், தனது குடும்பப் பொருளாதாரத்திற்கு உதவியாக அவற்றை வாடகைக்கு கொடுத்தும் கலையும் குடும்பமுமாய் வாழ்ந்து வந்தவர்.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுப் போரின் போது, அவ்வப்போது இழப்பதும் மீண்டும் சேகரிப்பதுமாக இருந்தாலும் இன்று எல்லாவற்றையும் இழந்து நிர்க்கதியாக வவுனியாவில் வாழும் போதும் ஒப்பனை மற்றும் மேடை அலங்காரப் பொருட்களை மீண்டும் சேகரித்து தனது கலைவாழ்வைத் தொடர்வதில் நம்பிக்கையுடனும் உறுதியுடனுமுள்ளார்.

sekar.thambyrajah@thaiivedu.com

இணையத்தளத்திலும் ‘தாய்விடு’

www.thaiivedu.com